

Сега вече вѣрвашъ, че прѣчки и слама
могатъ да се обѣрнатъ на чисто злато
нали? . . .

Червенчо.

ПОВѢХНАЛА ГОРА.

Народна пѣсенъ.

Горо ле, горо, зелена,
Защо тѣй рано повѣхна?
Дали те слана ослани,
Или те пожаръ изгори?

— Марко ле, Крали Марко ле,
Нито ме слана ослани,
Нито ме пожаръ изгори;
Вчера сѣ, Марко, минали
Тѣкмо ми до три синджира
Вързани черни робове.

Първия синджиръ, Марко ле,
— Все отборъ млади юнаци;
Втория синджиръ, Марко ле,
Все отборъ млади невѣсти;
Третия синджиръ, марко ле,
Все отборъ млади дѣвойки . . .

Кога юнаци минаха,
Жално ми, мило думаха:
„Сбогомъ ви черни угари,
Орани, недоорани,
Сѣяни, недосѣяни!“

Кога невѣсти минаха,
Още по-жално редѣха: